

РЕШЕНИЕ

№ 718

гр. Русе, 01.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, IX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ивайло Ас. Йорданов

при участието на секретаря Радостина Ил. Станчева
като разгледа докладваното от Ивайло Ас. Йорданов Административно наказателно дело № 20234520201793 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Т. Г. Т., депозирана против наказателно постановление № 38-0004491/20.03.2023г., издадено от Директор на РД „АА“, определен от министъра на МТИТС за длъжностно лице по реда на чл. 92, ал. 2 ЗАП, с което на жалбоподателя, на основание чл. 93в, ал. 11 ЗАП е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 34, § 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 165/2014г.

С жалбата се ангажират твърдения, че издаденото наказателно постановление е незаконосъобразно. Във връзка с това се инвокират доводи, че за периода описан в АУАН жалбоподателят не е управлявал МПС, попадащо в обхвата на Регламент 561/2006г., тъй като превозното средство за посочения период е било на ремонт и жалбоподателят е извършвал друга дейност във фирмата и нямало как да представи записи, тъй като е нямал достъп до превозното средство, за което е представил удостоверение за дейности.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не се явява и не се представлява.

Районна прокуратура - Русе, редовно призована, не изпраща представител.

Наказващият орган, редовно призован, не изпраща представител.

Жалбата изхожда от процесуално легитимирано лице, доколкото по отношение на същото е ангажирана административнонаказателна отговорност. Депозирана е в преклузивния срок за обжалване, касае подлежащо на обжалване наказателно постановление, поради и което се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество досежно нейната основателност.

Съдът, след като обсъди ангажираните фактически и правни доводи, прецени събраните по делото доказателства, и извърши служебна проверка на обжалваното наказателно постановление, съгласно изискванията на чл. 314 НПК, вр. чл. 84 ЗАНН, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Административнонаказателното производство е започнало със съставянето на АУАН № 44/12.01.2023г. против жалбоподателя, за това, че на 12.01.2023г., около 12,24 часа, в град Русе, КПП „Русофили“, посока Варна, като водач товарен автомобил Ивеко, категория N 3, с рег. № ****, оборудван с дигитален тахограф Siemens със сериен № 0000791852, с прикачено полуремарке категория О 4, с рег. № ****, извършващ международен обществен превоз на товари по маршрут Р. България – Р. Румъния – Р. България, с международна товарителница CMR № 80085219 от 11.01.2023г., който превоз попада в обхвата на Регламент № 561/2006г., за периода от 14,20 часа на дата 23.12.2022г. до 14,19 часа на дата 05.01.2023г., когато е поставил своята карта на водач за дигитален тахограф, не е въвел с използването на функцията за ръчно въвеждане, осигурена от записващото устройство (дигитален тахограф), необходимите данни - период на „Почивка“, „Работа“ или „Друга работа“, посочени в чл. 34, § 5, б. „б“, подточки /ii/, /iii/, /iv/ от Регламент (ЕС) № 165/2014г. в картата на водача.

Така приетите за осъществили се факти са субсумирани от страна на актосъставителя като нарушение по чл. 34, § 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 165/2014г.

АУАН е подписан от нарушителя, без същият да отрази в него, че има възражения.

В срока и по реда на чл. 44, ал. 1 ЗАНН е било депозирано възражение, ведно с удостоверение за дейности на водача за периода от 16,20

часа на дата 23.12.2022г. до 16,20 часа на дата 05.01.2023г. , в което е било отразено, че същият е бил в отпуск или почивка.

Въз основа на съставения му АУАН било издадено и оспореното наказателно постановление, с фактическо описание и правна квалификация на деянието, идентични с тези съдържащи се в АУАН, като на жалбоподателя, на основание чл. 53 ЗАНН и чл. 93в, ал. 11 ЗАП е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 500 лева, за нарушение по чл. 34, § 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 165/2014г.

Посочената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на събраните в хода на производството гласни и писмени доказателства и писмените доказателствени средства.

Не са налице противоречия в доказателствената съвкупност по делото, което от своя страна да налага, излагането на подробни мотиви кои доказателства съдът приема и кои отхвърля, както изисква разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК, приложима на основание чл. 84 ЗАНН, доколкото както гласните, така и писмените доказателства и доказателствени средства се намират в корелативно единство и безспорно подкрепят приетите за осъществили се в хода на административнонаказателното производство.

Въз основа на извършена оценка на събраните в хода на производството гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, съдът намира, че следва да бъдат изведени следните правни изводи.

Актът и наказателното постановление са съставени при спазване императивните изисквания на ЗАНН. Същите съдържат всички необходими за тяхната редовност от формална страна реквизити, визирани в чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. В акта за установяване на административно нарушение, въз основа на който е издадено оспореното наказателно постановление, а така също и в самото наказателно постановление, са отразени датата, мястото и часа на нарушението. Самото нарушение е описано подробно, както в акта, така и в издаденото въз основа на него НП и в същите са намерили отражение всички обективни признаци на състава на нарушението, за което е ангажирана отговорността на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице, а така също и конкретната законова разпоредба, под която са субсумирани фактите, установени от наказващия орган и санкционната норма, въз основа на която е ангажирана административнонаказателната

отговорност на жалбоподателя. Не е налице противоречие между приетите за установени факти, нормата под която същите са субсумирани и санкционната разпоредба, въз основа на която е ангажирана отговорността на жалбоподателя.

Съгласно разпоредбата на чл. 348, ал. 3 НПК, приложима на основание чл. 335, ал. 2, вр. чл. 84 ЗАНН, нарушението на процесуалните правила е съществено, когато е довело до ограничаване на процесуалните права на страните.

В настоящия случай, при съставянето на АУАН и издаването на НП не е допуснато нарушение на процесуалните правила, което да е ограничило правата на жалбоподателя да разбере, за какво конкретно нарушение е ангажирана неговата отговорност, за да може пълноценно да реализира на правото си на защита, както по фактите, така и по правото и не са били ограничени по никакъв начин, процесуалните права на санкционираното лице, за да бъде прието, че наказателното постановление е издадено при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.

Изрично в АУАН и НП са посочени точната дата и час – 05.01.2023г., в 14,19 часа, когато водачът е поставил картата си на водач и респективно е следвало да въведе данните, както и конкретния период, за който водачът не е въвел ръчно необходимите данни, когато е бил извън превозното средство и не е бил в състояние да използва дигиталния тахограф, а именно от 14,20 часа на дата 23.12.2022г. до 14,19 часа на дата 05.01.2023г. и така описано нарушението съдържа посочване на всички приети за осъществили се факти от обективната действителност, включени в неговия състав и въз основа на тези факти, нарушителят е могъл да разбере, за какво конкретно нарушение е ангажирана неговата отговорност, кога е извършено същото и по никакъв начин не е ограничено правото на защита на жалбоподателя, да бъде запознат с всички приети за осъществили се факти и да организира защитата си във връзка с така приетите за осъществили се фактически положения.

Както е прието в Решение № 41 от 04.03.2021г. на Административен съд – Русе, постановено по КАНД № 7 по описа на съда за 2021г. Липсата на конкретно посочване по какъв точно начин и какви данни не е въвел водачът не е довело до ограничаване възможността нарушителят да разбере и прецени в съответствие с материалния закон има ли извършено нарушение и в какво

точно се състои то. В случая е безспорно е установено, че за посочения период водачът не е въвел по какъвто и да било начин каквито и да било данни, поради и което неконкретизирането на посочените данни в съставения акт и наказателното постановление не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като не е накърнило правото на защита на жалбоподателя, както по фактите, така и по правото. Наказаното лице е могло да разбере какво е деянието, за което е обвинен и в пълен обем да реализира правата си по неговото оспорване.

В същия смисъл е и Решение от 3.12.2021 г. на Административен съд - Русе постановено по КАНД № 312 по описа на съда за 2021 г.

Съгласно разпоредбата на [чл. 48, ал. 4 ЗАНН](#), когато не може да се определи точно местоизвършването на нарушението, компетентен да разгледа преписката е административнонаказващият орган, в чийто район се намира местожителството на дееца, или органът, в района на който най-напред е образувано производството. В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано, на основание чл. 36, ал. 1 ЗАНН, със съставянето на АУАН от главен инспектор към РД „Автомобилна администрация“ – Русе и наказателното постановление е издадено от Директор на РД „Автомобилна администрация“ – Русе. С оглед изложеното, непосочването на мястото, където жалбоподателят не е въвел ръчно необходимите данни, когато е бил извън превозното средство и не е бил в състояние да използва дигиталния тахограф не е довело до ангажиране на неговата отговорност от местно некомпетентен орган и не е опорочило проведеното административнонаказателно производство. Това не е довело и до нарушаване правото на защита на наказаното лице, тъй като същото е упражнило правото си на жалба и същата е разгледана от местнокомпетентния съд.

Изрично и в АУАН и в НП е посочена приетата за нарушена разпоредба и санкционната такава, както изисква чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН.

По гореизложените мотиви, неоснователни са релевираните от страна на жалбоподателя доводи, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които от своя страна са довели до ограничаване правата на жалбоподателя да разбере, за какво конкретно нарушение е ангажирана неговата отговорност, за

да може пълноценно да реализира на правото си на защита, както по фактите, така и по правото и не са били ограничени по никакъв начин, процесуалните права на санкционираното лице, за да бъде прието, че наказателното постановление е издадено при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.

Съгласно разпоредбата на по чл. 34, § 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 165/2014г. Когато в резултат на отсъствие от превозното средство водачът не е в състояние да използва тахографа, с който превозното средство е оборудвано, периодите, посочени в параграф 5, буква б), подточки ii), iii) и iv) се вписват в картата на водача, като се използва приспособлението за ръчно въвеждане на данни, осигурено за тахографа, ако превозното средство е оборудвано с дигитален тахограф.

Няма спор по делото и от всички гласни и писмени доказателства безспорно се установява и доказва, превозното средство е било оборудвано с дигитален тахограф - Siemens със сериен № 0000791852, както и че за посочения в АУАН и НП период - от 14,20 часа на дата 23.12.2022г. до 14,19 часа на дата 05.01.2023г. няма въведена информация в дигиталната карта и не са били въведени ръчно, автоматично или по друг начин необходимите данни, когато водачът е бил извън МПС и не е бил в състояние да използва дигиталния тахограф, както изисква разпоредбата на чл. 93в, ал. 11 ЗАП и като не е изпълнил задължението си да въведе данните, когато е бил извън превозното средство и не е имал възможност да използва монтирания в същото тахограф, жалбоподателят е осъществил състава на нарушението, за което е ангажирана неговата административнонаказателна отговорност, както от обективна така и от субективна страна.

Представеното удостоверение за дейности за посочения период, не освобождава водача от задължението му да предприеме необходимите действия за въвеждане на липсващите данни с оглед на изискването на член 34, параграф 3, ал. 1, буква „б“ от Регламент № 165/2014 и не води до отпадане на административнонаказателната отговорност на наказаното лице. За състава на нарушението, за което е санкциониран жалбоподателя е ирелевантно, какви действия реално е извършвал, през периода, когато е бил извън превозното средство и не е бил в състояние да използва тахографа и представеното удостоверение би имало значение, ако отговорността на водача беше ангажирана за нарушение по чл. 93в, ал. 17 ЗАП. За конкретния състав

на нарушението, за което е санкциониран водача, е достатъчно да е налице бездействие от негова страна досежно въвеждане на данните, относно периодите „друга работа“, „време на разположение“, „прекъсване“ или „дневна почивка“, при възможност да се използва монтирания на превозното средство тахограф и дори, както се твърди с удостоверението жалбоподателят да е управлявал превозно средство, попадащо извън обхвата на Регламент (ЕО) № 561/2006г. или AETR, преди да въведе процесния автомобил в движение за съответния курс, водачът е длъжен да въведе тези данни.

В този смисъл са и Решение № 61 от 6.04.2022 г. на Административен съд – Русе, постановено по КАНД № 12/2022 г. и Решение № 143 от 10.07.2023г. на Административен съд – Русе, постановено по КАНД № 152/2023г.

Няма спор, че е допустимо контролните органи да анализират всеки един представен документ, въз основа на който да проверят различните периоди на дейности на водача, в случай, че не са отбелязани в дигиталния тахограф на превозното средство, какъвто документ е удостоверението за дейности, но същото следва да бъде представено от водача в хода на извършената му проверка, а не впоследствие.

По своята доказателствена същност представеното удостоверение за дейности представлява частен свидетелстващ документ, който не се ползва с материална доказателствена сила и едновременно с това липсва достоверна дата и не може да бъде безспорно установено и доказано, че същият не е създаден единствено и само за целите и нуждите на производството във връзка с конкретното образувано наказателно производство след като вече е бил съставен АУАН.

В този смисъл е и Решение № 120 от 31.05.2022 г. на Административен съд – Русе, постановено по КАНД № 90/2022 г.

По изложените мотиви съдът намира за неоснователни релевираните с жалбата доводи, касаещи липсата на осъществен състав на административно нарушение от страна на жалбоподателя, за което същият е санкциониран.

Не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН, доколкото извършеното нарушение не разкрива белезите на маловажен случай, съгласно легалната дефиниция съдържаща се в § 1, т. 4 от ДР на ЗАНН. Не са налице многобройни или едно, но изключително по своя характер смекчаващо отговорността обстоятелство, което да обосновава

извод за по-ниска степен на обществена опасност на извършеното от жалбоподателя деяние. Отделно от това невъвеждането на данни от страна на водача, касаещи периоди на „друга работа“, „време на разположение“, „прекъсване“ или „дневна почивка“, са пряко свързани с работното време на водача и тяхното непосочване има за последица невъзможност да бъдат проверени изискванията към продължителността на управление на товарния автомобил, които са въведени именно с оглед осигуряване на безопасността на движението по пътищата и самото нарушение не сочи по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с нарушенията от този вид.

В този смисъл е и Решение от 3.12.2021 г. на Административен съд – Русе, постановено по КАНД № 312/2021 г.

По гореизложените мотиви и при липса на основания за отмяна или изменение на наказателното постановление, същото следва да бъде потвърдено.

Разноски не са претендирани от страна на наказващия орган и не са представени доказателства за извършването на такива, поради и което разноски в негова полза не следва да бъдат присъждани.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5, вр. ал. 9, вр. чл. 58д, т. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 38-0004491/20.03.2023г., издадено от Директор на РД „АА“, определен от министъра на МТИТС за длъжностно лице по реда на чл. 92, ал. 2 ЗАП, с което на **Т. Г. Т.**, ЕГН: *****, с ****, на основание чл. 93в, ал. 11 ЗАП е наложено административно наказание „ГЛОБА“ в размер на **500 (петстотин) лева**, за нарушение на чл. 34, § 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) № 165/2014г.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Русе в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено

Съдия при Районен съд – Русе: _____